

Frédrikshamn. 31/III 98

Mon cher père Pierre!

Huru danu tankas onaste
Du ej hafva fått om mig,
då Du ej erhållit något
svar på Ditt bref. Men förbät
kära Pater! Jag hade i början
af termie ej tid och på slutet
så tänkte jag att det skulle
vara för sent. Då kom jag
i dag ihåg ordspråket: "Bättre
sent än aldrig." På den
grund så tog jag mod
på mig och just i sista
sekunden skrifver några

osammanhångandi ord.

I dag reser jag hem. Tänk
hur roligt skall det ej
äter blifva att på träffa
hempotket.

Jag hoppas att du ej tagit
illa opp, ehuru jag varit
en sådan tölp, att jag
icke var på något sätt
tackat er alla för den
vänlighet som ni bevisat
mot mig. Jag mottar
de gratulationer, som
jag erhöll på Karlsdagen.
Tack för dem. Jag är så
glatt som lat att skrifva
bref, det är det enda
som jag kan framställa
som något försvar.
Är en gång i förlåt, glöm
och försvar.

Spill Du nu gämsligt skrifven
till mig, så är jag säker
på att du ej klifvit
hertsen. Gör det, ty för
blir jag ej lugnad.

Minnen från sistas julen
rinner mig ofta i häppen.
Jag minns ännu, huru du
satt vid pianot och (gömt)
spelade på en vacker melodi,
som är gjuten i mina öron.
Med det minnes jag
äfven "Singsällas" sorgliga
saga...

Kän träffas vi åter?
Jag hoppas att det skall
snart ske.

Visa ej detta bref åt någon,
ej ens åt Gerda, ty detta
är sådant klatt, att till-
ochmed jag själv skäms för

diö. Hälsa hinner mycket
från "partasus veli". Hälsa
äfsen Gerry, Lipid och Orkan,
men var själf snart känd
från den elake

Stahl.

P. J. Skrif snart.

P. J.